

at flasse Midler en god Anvendelse, men her indrømmer jeg, at de ville kunne finde en saadan.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har begjært Ordet for en kort Bemærkning. Under Forudsætning af Thingets Tilladelse vil jeg give Ordet til det nævnte ærede Medlem.

Zahle: Til det, den høitærede Undervisningsminister i dette Dieblif sagde, maa jeg gøre en personlig Bemærkning. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister kan have misforstået mine Ord saaledes, som han nu fremsatte dem, nemlig saaledes, at jeg vilde foranledige en Forhandling om disse Ting her i Salen, net, det var ikke det, jeg vilde. Jeg bad om, at det i Etghed med, hvad der flæte med andre yngre Instituter, maatte for det lærde Skolevæsens og for Universitetets Bedkommende samt for de Summer, der gives til Folkehøiskoler og til Uformuende ved disse blive meddelt en af Ministeriet udgiven Beretning om, til hvem Pengene ere uddelte. Det er dette, jeg mener, og jeg tror, at denne Fordring er fuldstændig berettiget. Igejom jeg ogsaa tror, at det vilde være overensstemmende med selve Regeringens velforståede Interesse, at saadanne Beretninger kom frem, thi de Indgreb i Administrationen, som der saa ofte klages over, vilde falde bort, saasnart Administrationen kom den lovgivende Magt imøde.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Deri tager den ærede Rigsdagsmand dog nok væsentlig feil, at Klagerne da vilde falde bort, thi jeg tror, at de snarere derved vilde faae en betydelig Næring, og det navnlig ikke de berettigede, men de uberettigede; men hvis det forøvrigt er saadanne Klager — jeg maa sige, at jeg ikke kjender dem, uagtet den ærede Rigsdagsmand bestandig taler om disse Klager, som om det var et bekjendt Thema — saa lad dem komme frem. Kommer der Klager i den Henseende, enten til Ministeriet eller til Rigsdagen, eller komme saadanne frem

navnlig gennem Pressen, saa er det al mulig Anledning til at faae dem undersøgte, og saa skal idetmindste jeg gjøre mit Bedste for, at ogsaa Folkethinget kan blive sat fuldstændig ind i Sagen. Naar dertilmod den uerdelige Navneliste paa alle dem, der have modtaget disse enkelte smaa eller større Stipendier, blev forelagt Rigsdagen, for at den kunde undersøge dem, saa maatte der altsaa kunne fremkomme Forskninger om Oplysninger, thi ellers vilde Meddelelsen af denne Liste jo ikke have anden Betydning end den, at det blot var noget mere Papir, man fik fra den røde Bygning. Det er denne Bet, hvor paa man uimodstaelig vilde blive ført ind, og det er efter min Mening en gal Bet.

M. Christensen: Der er to Poster paa Finantsloben under Kirke- og Undervisningsministeriet, som jeg altid har glædet mig meget ved at se Frugterne af, og det er de to Poster: Døvstumme- og Blindeinstituttet. Som bekjendt blive de ulykkelige Børn, der have mistet Synet eller Hørelsen, allerede i en Alder af 9 a 10 Aar optagne i disse Instituter og modtage der en Opdragelse, som er lempet efter Forholdene, idet de der uddannes saaledes, at deres Liv, istedetfor at blive en Byrde for dem selv og Andre, bliver en taalelig Tilværelse. Frugterne deraf ses, og man kan, som sagt, ikke andet end glæde sig derover; men jo mere man ser paa, hvad der fra det Offentliges Side gjøres Igeoverfor disse stakkels Mennesker, desto besyndeligere bliver det, at der Igeoverfor et andet Slags, nemlig de saakaldte Idioter, slet Intet gjøres. Jeg er overbevist om, at der Igeoverfor mange af disse kunde udrettes Betydeligt, men der er Ingen, som tænker derpaa; de faae Lov til at gaa hjemme i Kommunen uden at gaa i Skole, uden at blive konfirmerede og uden at lære det Alleringeste, som de kunde beskjæftige sig med i Fremtiden, og paa denne Maade bliver deres Liv kun en Plage for dem selv og Andre. Der er maaffe dem, der mene, at det er Noget, som Forældrene eller Kommunen maa sørge for, men dette flær i Reglen aldrig. Forældrene have som oftest ikke Naad til at betale for dem, og det er meget ofte Tilfældet,